Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΌΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΊΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 15ης Ιουλίου 2021*

«Αίτηση αναιρέσεως – Τραπεζική Ένωση – Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης (ΕΜΕ) – Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) – Υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών για το έτος 2017 – Κύρωση απόφασης του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ) – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Εμπιστευτικά δεδομένα – Νομιμότητα του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-584/20 P και C-621/20 P,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως βάσει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκαν αντιστοίχως στις 6 και 20 Νοεμβρίου 2020,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους Δ. Τριανταφύλλου, A. Nijenhuis και V. Di Bucci καθώς και από την A. Steiblytė,

αναιρεσείουσα στην υπόθεση C-584/20 P,

υποστηριζόμενη από το:

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον J. Rodríguez de la Rúa Puig,

παρεμβαίνον στη διαδικασία αναιρέσεως,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Landesbank Baden-Württemberg, με έδρα τη Στουτγάρδη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους H. Berger και M. Weber, Rechtsanwälte,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

υποστηριζόμενη από τους:

Fédération bancaire française, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον A. Gosset-Grainville και τις M. Trabucchi και M. Dalon, avocats,

παρεμβαίνουσα στη διαδικασία αναιρέσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ), εκπροσωπούμενο από τους K.-P. Wojcik, P. A. Messina και J. Kerlin, καθώς και από την H. Ehlers, επικουρούμενους από τους H.-G. Kamann και P. Gey, Rechtsanwälte, καθώς και από τον F. Louis, avocat,

καθού πρωτοδίκως,

και

Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ), εκπροσωπούμενο από τους K.-P. Wojcik, P. A. Messina και J. Kerlin καθώς και από την H. Ehlers, επικουρούμενους από τους H.-G. Kamann και P. Gey, Rechtsanwälte, καθώς και από τον F. Louis, avocat,

αναιρεσείον στην υπόθεση C-621/20 P,

υποστηριζόμενο από το:

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον J. Rodríguez de la Rúa Puig,

παρεμβαίνον στη διαδικασία αναιρέσεως,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Landesbank Baden-Württemberg, με έδρα τη Στουτγάρδη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους H. Berger και M. Weber, Rechtsanwälte,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

υποστηριζόμενη από τις:

Fédération bancaire française, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον A. Gosset-Grainville και τις M. Trabucchi και M. Dalon, avocats,

παρεμβαίνουσα στη διαδικασία αναιρέσεως,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους Δ. Τριανταφύλλου, A. Nijenhuis και V. Di Bucci καθώς και από την A. Steiblytė,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, R. Silva de Lapuerta, Αντιπρόεδρο, J.-C. Bonichot, M. Βηλαρά, E. Regan, M. Ilešič, L. Bay Larsen (εισηγητή), A. Kumin και N. Wahl, προέδρους τμήματος, T. von Danwitz, M. Safjan, K. Λυκούργο, I. Jarukaitis, N. Jääskinen και I. Ziemele, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Richard de la Tour

γραμματέας: D. Dittert, προϊστάμενος μονάδας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 23ης Μαρτίου 2021,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Απριλίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με τις αντίστοιχες αιτήσεις αναιρέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ) ζητούν την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 23ης Σεπτεμβρίου 2020, Landesbank Baden-Württemberg κατά ΕΣΕ (Τ-411/17, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2020:435), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του ΕΣΕ στην εκτελεστική σύνοδό του της 11ης Απριλίου 2017, σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2017 (SRB/ES/SRF/2017/05) (στο εξής: επίδικη απόφαση), κατά το μέρος που αφορά τη Landesbank Baden-Württemberg.

Το νομικό πλαίσιο

Η οδηγία 2014/59/ΕΕ

2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 105 έως 107 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190), έχουν ως εξής:

> «(105) Κατ' αρχήν, οι συνεισφορές θα πρέπει να εισπράττονται από τον κλάδο πριν από και ανεξάρτητα από κάθε πράξη εξυγίανσης. Όταν η προηγούμενη χρηματοδότηση δεν επαρκεί για να καλύψει τις απώλειες ή το κόστος το οποίο συνεπάγεται η χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης, θα πρέπει να συγκεντρώνονται πρόσθετες συνεισφορές για την ανάληψη του επιπλέον κόστους ή ζημίας.
>
> (106) Προκειμένου να επιτευχθεί κρίσιμη μάζα και να αποφευχθούν φιλοκυκλικές επιπτώσεις, οι οποίες θα προέκυπταν εάν οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις ήταν υποχρεωμένες να βασίζονται μόνο στις εκ των υστέρων συνεισφορές σε περίπτωση συστημικής κρίσης, τα εκ των προτέρων διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα από τις εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις είναι απαραίτητο να ανέρχονται τουλάχιστον σε ένα ορισμένο κατώτατο επίπεδο-στόχο.

(107) Προκειμένου να διασφαλιστεί δίκαιος υπολογισμός των συνεισφορών και να παρέχονται κίνητρα λειτουργίας με λιγότερο ριψοκίνδυνο μοντέλο, για τις συνεισφορές στις εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός πιστωτικού κινδύνου, κινδύνου ρευστότητας και κινδύνου αγοράς στον οποίο εκτίθενται τα ιδρύματα.»

3 Το άρθρο 102, παράγραφος 1, της ως άνω οδηγίας διευκρινίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, έως την 31η Δεκεμβρίου 2024, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα των χρηματοδοτικών τους ρυθμίσεων ανέρχονται τουλάχιστον στο 1 % του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφός τους. Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν επίπεδα-στόχους άνω του ποσού αυτού.»

4 Το άρθρο 103 της εν λόγω οδηγίας ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος που καθορίζεται στο άρθρο 102, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι συνεισφορές καταβάλλονται τουλάχιστον άπαξ ετησίως από τα ιδρύματα με άδεια λειτουργίας στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων στην Ένωση.

2. Η συνεισφορά κάθε ιδρύματος καθορίζεται κατ' αναλογία προς το ποσό των υποχρεώσεών του (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, σε σύγκριση με τις συνολικές υποχρεώσεις (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος του κράτους μέλους.

Οι συνεισφορές αυτές προσαρμόζονται ανάλογα με το προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, σύμφωνα με τα κριτήρια που εγκρίνονται βάσει της παραγράφου 7.

[…]

7. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 115, προκειμένου να εξειδικεύσει την έννοια της προσαρμογής των συνεισφορών ανάλογα με το προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας υπόψη σωρευτικά τα εξής:

α) την έκθεση του ιδρύματος σε κινδύνους, συμπεριλαμβανομένης της σπουδαιότητας των εμπορικών του δραστηριοτήτων, των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων και του βαθμού μόχλευσής του·

β) τη σταθερότητα και την ποικιλία των πηγών χρηματοδότησης της εταιρείας και τα μη βαρυνόμενα περιουσιακά στοιχεία υψηλής ρευστότητας·

γ) τη χρηματοοικονομική κατάσταση του ιδρύματος·

δ) την πιθανότητα να τεθεί το ίδρυμα υπό καθεστώς εξυγίανσης·

ε) τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα είχε επωφεληθεί στο παρελθόν από έκτακτη δημόσια χρηματοοικονομική στήριξη·

στ) την πολυπλοκότητα της δομής του ιδρύματος και τη δυνατότητα εξυγίανσής του·

ζ) τη σημασία του ιδρύματος για τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος ή της οικονομίας ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών ή της Ένωσης·

η) κατά πόσον το ίδρυμα είναι μέρος ενός ΘΣΠ [θεσμικού συστήματος προστασίας].»

Ο κανονισμός (ΕΕ) 806/2014

5 Η αιτιολογική σκέψη 41 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1), έχει ως εξής:

«Λαμβάνοντας υπόψη τις αποστολές του Συμβουλίου Εξυγίανσης και τους στόχους της εξυγίανσης, στους οποίους περιλαμβάνεται η προστασία των δημοσίων πόρων, η λειτουργία του [Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης (ΕΜΕ)] θα πρέπει να χρηματοδοτείται από εισφορές τις οποίες καταβάλλουν τα πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν στα συμμετέχοντα κράτη μέλη.»

6 Το άρθρο 69, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Έως το τέλος μιας αρχικής περιόδου οκτώ ετών από την 1η Ιανουαρίου 2016 […] τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του [Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης (ΕΤΕ)] ανέρχονται τουλάχιστον στο 1 % του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.»

7 Το άρθρο 70, παράγραφοι 1 και 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Η ατομική εισφορά κάθε ιδρύματος εισπράττεται τουλάχιστον ετησίως και υπολογίζεται κατ' αναλογία προς το ύψος των υποχρεώσεών του (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης υπολογίζει ετησίως, κατόπιν διαβούλευσης με την [Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)] ή την εθνική αρμόδια αρχή και σε στενή συνεργασία με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, τις επιμέρους εισφορές, προκειμένου να εξασφαλίσει ότι οι εισφορές που οφείλονται από το σύνολο των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών δεν υπερβαίνουν το 12,5 % του επιπέδου-στόχου.

Κάθε έτος, ο υπολογισμός των εισφορών για τα επιμέρους ιδρύματα βασίζεται σε:

α) μια κατ' αποκοπή εισφορά, που βασίζεται κατ' αναλογία στο ύψος των υποχρεώσεων ενός ιδρύματος, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών και

β) μια προσαρμοσμένη βάσει κινδύνου εισφορά, που βασίζεται στα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 103 παράγραφος 7 της οδηγίας [2014/59], λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας, χωρίς να προκαλούνται στρεβλώσεις ανάμεσα στις δομές του τραπεζικού τομέα των κρατών μελών.

Η σχέση μεταξύ της κατ' αποκοπή εισφοράς και των προσαρμοσμένων βάσει κινδύνου εισφορών λαμβάνει υπόψη την ισόρροπη κατανομή των εισφορών ανάμεσα σε διάφορους τύπους τραπεζών.

[…]»

8 Το άρθρο 88, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης, ο αντιπρόεδρος, […] το προσωπικό του Συμβουλίου Εξυγίανσης και το προσωπικό που υπηρετεί με ανταλλαγή ή απόσπαση από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη και εκτελεί καθήκοντα εξυγίανσης υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου σύμφωνα με το άρθρο 339 ΣΛΕΕ και τις σχετικές διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας, ακόμη και μετά το πέρας των καθηκόντων τους. Ιδίως, απαγορεύεται να γνωστοποιούν πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα τις οποίες έχουν λάβει κατά την άσκηση των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων ή από αρμόδια αρχή ή αρχή εξυγίανσης όσον αφορά τα καθήκοντά τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους βάσει του παρόντος κανονισμού ή σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ούτως ώστε να μην είναι δυνατή η αναγνώριση οντοτήτων του άρθρου 2, ή με τη ρητή και προηγούμενη συγκατάθεση της αρχής ή της οντότητας που παρέσχε τις πληροφορίες.

Οι πληροφορίες που υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου δεν γνωστοποιούνται σε άλλη δημόσια ή ιδιωτική αρχή πέραν των περιπτώσεων που αυτό κρίνεται δέον για νομικούς λόγους.»

Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63

9 Το άρθρο 4 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44), διευκρινίζει τα ακόλουθα:

«1. Οι αρχές εξυγίανσης καθορίζουν τις ετήσιες συνεισφορές που πρέπει να καταβληθούν από κάθε ίδρυμα ανάλογα με το προφίλ κινδύνου του, με βάση τις πληροφορίες που παρέχει το ίδρυμα […] και εφαρμόζοντας τη μέθοδο που παρατίθεται στο παρόν τμήμα.

2. Η αρχή εξυγίανσης ορίζει την ετήσια συνεισφορά που αναφέρεται στην παράγραφο 1 με βάση το ετήσιο επίπεδο-στόχο της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης, λαμβάνοντας υπόψη το επίπεδο-στόχο που πρέπει να επιτευχθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024, σύμφωνα με το άρθρο 102 παράγραφος 1 της οδηγίας [2014/59] και με βάση το μέσο ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων του προηγούμενου έτους, υπολογιζόμενο ανά τρίμηνο, όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφός της.»

10 Στο άρθρο 5 του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού διατυπώνονται οι αρχές της προσαρμογής κινδύνου της βασικής ετήσιας συνεισφοράς.

11 Το άρθρο 6 του ως άνω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού ορίζει τους πυλώνες και τους δείκτες κινδύνου, των οποίων η σχετική στάθμιση καθορίζεται στο άρθρο 7 του ίδιου κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.

12 Το άρθρο 9 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Η αρχή εξυγίανσης προσδιορίζει τον πολλαπλασιαστή πρόσθετης προσαρμογής στον κίνδυνο για κάθε ίδρυμα με συνδυασμό των δεικτών κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 6, σύμφωνα με τον τύπο και τις διαδικασίες που παρατίθενται στο παράρτημα Ι.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, η ετήσια συνεισφορά κάθε ιδρύματος προσδιορίζεται για κάθε περίοδο συνεισφοράς από την αρχή εξυγίανσης, πολλαπλασιάζοντας τη βασική ετήσια συνεισφορά επί τον πολλαπλασιαστή πρόσθετης προσαρμογής στον κίνδυνο, σύμφωνα με τον τύπο και τις διαδικασίες που παρατίθενται στο παράρτημα Ι.

3. Ο πολλαπλασιαστής προσαρμογής κινδύνου κυμαίνεται μεταξύ 0,8 και 1,5.»

13 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αυτού ορίζει τα ακόλουθα:

«Η αρχή εξυγίανσης κοινοποιεί σε κάθε ίδρυμα που αναφέρεται στο άρθρο 2 την απόφασή της για τον καθορισμό της ετήσιας συνεισφοράς που οφείλεται από κάθε ίδρυμα, το αργότερο την 1η Μαΐου κάθε έτους.»

14 Το παράρτημα Ι του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού φέρει τον τίτλο «Διαδικασία για τον υπολογισμό των ετήσιων συνεισφορών των ιδρυμάτων» και εκθέτει λεπτομερώς τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσει το ΕΣΕ κατά τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών προς το ΕΤΕ.

Το ιστορικό της διαφοράς

15 Με την επίδικη απόφαση, το ΕΣΕ έλαβε απόφαση για το ποσό των εκ των προτέρων εισφορών προς το ΕΤΕ για το έτος 2017, συμπεριλαμβανομένου του ποσού της εισφοράς της Landesbank Baden-Württemberg, πιστωτικού ιδρύματος εγκατεστημένου στη Γερμανία.

16 Με πράξη επιβολής εισφοράς της 21ης Απριλίου 2017, την οποία παρέλαβε η Landesbank Baden-Württemberg στις 24 Απριλίου 2017, η Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Ομοσπονδιακή υπηρεσία για τη σταθεροποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών, Γερμανία) ενημέρωσε τη Landesbank Baden-Württemberg ότι το ΕΣΕ είχε καθορίσει την εκ των προτέρων εισφορά της για το έτος 2017 στο ΕΤΕ και της υπέδειξε το ποσό που έπρεπε να καταβάλει υπέρ του Restrukturierungsfonds (Ταμείου αναδιάρθρωσης, Γερμανία). Δύο έγγραφα επισυνάπτονταν στην εν λόγω πράξη επιβολής εισφοράς, ήτοι γερμανική απόδοση του κειμένου της επίδικης απόφασης, χωρίς το παράρτημα που μνημονεύεται στο κείμενο αυτό, και ένα έγγραφο με τίτλο «Λεπτομέρειες του (σταθμισμένου ως προς τον κίνδυνο) υπολογισμού: εκ των προτέρων εισφορές στο [ΕΤΕ] για το 2017» (στο εξής: εναρμονισμένο παράρτημα).

Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Ιουνίου 2017, η Landesbank Baden-Württemberg άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης απόφασης.

18 Προς στήριξη της προσφυγής της προέβαλε έξι λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αφορούσε παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) λόγω ανεπαρκούς αιτιολόγησης της επίδικης απόφασης, ο δεύτερος, παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη, λόγω του ότι η Landesbank Baden-Württemberg δεν έτυχε ακρόασης, ο τρίτος, παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη λόγω της μη δυνατότητας ελέγχου της απόφασης αυτής, ο τέταρτος, παράβαση πλειόνων διατάξεων του παραγώγου δικαίου καθώς και των άρθρων 16 και 20 του Χάρτη λόγω της εφαρμογής του πολλαπλασιαστή για τον δείκτη «θεσμικό σύστημα προστασίας», ο πέμπτος, παράβαση του άρθρου 16 του Χάρτη και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας λόγω εφαρμογής του πολλαπλασιαστή προσαρμογής κινδύνου και, ο έκτος, έλλειψη νομιμότητας των άρθρων 4 έως 7 και 9 καθώς και του παραρτήματος Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63.

19 Με απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2017 επετράπη στην Επιτροπή να παρέμβει προς υποστήριξη των αιτημάτων του ΕΣΕ.

20 Με μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας και τρεις διατάξεις περί διεξαγωγής αποδείξεων, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε το ΕΣΕ να προσκομίσει διάφορα στοιχεία και έγγραφα, μεταξύ των οποίων πλήρες αντίγραφο του πρωτοτύπου της επίδικης απόφασης, συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματός της.

21 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την επίδικη απόφαση, όσον αφορά τη Landesbank Baden-Württemberg, και έκρινε ότι τα αποτελέσματα της επίδικης απόφασης θα διατηρούνταν επί έξι μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου θα καθίστατο αμετάκλητη.

22 Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε αυτεπαγγέλτως λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από την έλλειψη κύρωσης της επίδικης απόφασης.

23 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στις σκέψεις 46 και 47 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι, μολονότι το ΕΣΕ είχε προσκομίσει αντίγραφο του υπογεγραμμένου κειμένου του σώματος της επίδικης απόφασης καθώς και αντίγραφο του επίσης υπογεγραμμένου διαβιβαστικού δελτίου σχετικά με τον φάκελο, δεν είχε προσκομίσει κανένα αποδεικτικό στοιχείο για την κύρωση του παραρτήματος της ως άνω απόφασης, που αποτελούσε ουσιώδες στοιχείο της. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε, στη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το ΕΣΕ δεν είχε αποδείξει την ηλεκτρονική υπογραφή του ως άνω παραρτήματος.

24 Στη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι ο ισχυρισμός που προέβαλε το ΕΣΕ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δηλαδή το παράρτημα ήταν διαθέσιμο σε σύστημα τήρησης εγγράφων με την ονομασία «Advanced Records System» (στο εξής: σύστημα ARES) κατά τον χρόνο υπογραφής του διαβιβαστικού δελτίου, ήταν νέος ισχυρισμός και, ως εκ τούτου, προβαλλόταν απαραδέκτως και, εν πάση περιπτώσει, δεν τεκμηριωνόταν. Στη σκέψη 53 της απόφασης αυτής, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε ότι το διαβιβαστικό δελτίο που προσκόμισε το ΕΣΕ δεν περιείχε κανένα στοιχείο που να αποδείκνυε τη

βασιμότητα του ως άνω ισχυρισμού ή να αποδείκνυε την άρρηκτη σχέση μεταξύ του δελτίου αυτού και εγγράφου που υπάρχει στο σύστημα ARES, το οποίο αντιστοιχεί στο παράρτημα της επίδικης απόφασης.

25 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι δεν πληρούνταν η απαίτηση περί κύρωσης της επίδικης απόφασης.

26 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε σκόπιμο, προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, να εξετάσει τον πρώτο, τον τρίτο και τον έκτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε η Landesbank Baden-Württemberg και δέχθηκε τους λόγους αυτούς ακυρώσεως.

27 Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, κατά πρώτον, την τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

28 Στις σκέψεις 95 έως 98 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η επίδικη απόφαση δεν περιείχε σχεδόν κανένα στοιχείο για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της Landesbank Baden-Württemberg στο ΕΤΕ για το έτος 2017 και ότι, μολονότι το εναρμονισμένο παράρτημα διευκρίνιζε άλλα στοιχεία υπολογισμού, εντούτοις δεν περιείχε επαρκή στοιχεία για τον έλεγχο της ακρίβειας του ύψους της εισφοράς. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, ειδικότερα, ότι το έγγραφο αυτό δεν περιλάμβανε κανένα στοιχείο σχετικό με τα λοιπά πιστωτικά ιδρύματα, τα οποία αφορούσε ο εν λόγω υπολογισμός, ενώ, κατ' εφαρμογήν ιδίως των άρθρων 4 έως 7 και 9 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, ο υπολογισμός της εν λόγω εισφοράς συνεπαγόταν τόσο την αναλογική στάθμιση του ποσού του παθητικού της Landesbank Baden-Württemberg με το σύνολο του παθητικού των λοιπών ιδρυμάτων όσο και την εκτίμηση του προφίλ κινδύνου της σε σύγκριση με τα προφίλ κινδύνου των λοιπών ιδρυμάτων.

29 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, στις σκέψεις 100 και 102 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι, λαμβανομένου υπόψη του εμπιστευτικού χαρακτήρα των δεδομένων που ελήφθησαν υπόψη κατά τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της Landesbank Baden-Württemberg στο ΕΤΕ για το έτος 2017, ο τρόπος υπολογισμού της ήταν εγγενώς αδιαφανής και έθιγε τη δυνατότητά της να αμφισβητήσει λυσιτελώς την επίδικη απόφαση. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 109 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η αιτιολογία που παρασχέθηκε στη Landesbank Baden-Württemberg την περιήγαγε σε θέση στην οποία δεν μπορούσε να γνωρίζει αν το ποσό της εισφοράς αυτής είχε υπολογιστεί ορθώς ή αν έπρεπε να το αμφισβητήσει ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.

30 Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού, στη σκέψη 110 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το ΕΣΕ παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης.

31 Κατά δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 127 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι η δυνατότητά του να ζητήσει από το ΕΣΕ να προσκομίσει στοιχεία στο πλαίσιο της εξέτασης της νομιμότητας της επίδικης απόφασης δεν μπορούσε να μεταβάλει, εν προκειμένω, τη διαπίστωση περί παράβασης της υποχρέωσης αιτιολόγησης ούτε να διασφαλίσει τον σεβασμό του δικαιώματος της Landesbank Baden-Württemberg σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

32 Κατά τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε επί της ένστασης έλλειψης νομιμότητας που προέβαλε η Landesbank Baden-Württemberg.

33 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 129 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η αδιαφάνεια του τρόπου υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ προέκυπτε, τουλάχιστον εν μέρει, από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63. Κατά συνέπεια, έκρινε, στη σκέψη 141 της απόφασης αυτής, ότι η παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που διαπιστώθηκε στην ίδια απόφαση οφειλόταν, όσον αφορά το σκέλος του υπολογισμού των εν λόγω εισφορών που αφορούσε την προσαρμογή ανάλογα με το προφίλ κινδύνου, στην έλλειψη νομιμότητας των άρθρων 4 έως 7 και 9 καθώς και του παραρτήματος Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63.

Αιτήματα των διαδίκων

34 Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-584/20 P, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και

– να καταδικάσει τη Landesbank Baden-Württemberg στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

35 Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-621/20 P, το ΕΣΕ ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

– να απορρίψει την προσφυγή της Landesbank Baden-Württemberg και

– να καταδικάσει τη Landesbank Baden-Württemberg στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης και της αναιρετικής διαδικασίας.

36 Η Landesbank Baden-Württemberg ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως και

– να καταδικάσει την Επιτροπή και το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

37 Με χωριστά δικόγραφα που υπέβαλαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου κατά την κατάθεση των αντίστοιχων αιτήσεων αναιρέσεως, η Επιτροπή και το ΕΣΕ ζήτησαν να εκδικαστούν οι υπό κρίση υποθέσεις με την ταχεία διαδικασία των άρθρων 133 έως 136 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, τα οποία εφαρμόζονται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 190, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού.

38 Προς στήριξη των αιτημάτων τους, η Επιτροπή και το ΕΣΕ υποστήριξαν, κατ' ουσίαν, ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είχε σοβαρές συνέπειες στον ετήσιο υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών προς το ΕΤΕ, ότι ήταν αναγκαίο να διευκρινιστεί το συντομότερο δυνατόν το νομικό πλαίσιο που διέπει τον υπολογισμό αυτόν προκειμένου να παρασχεθεί στο ΕΤΕ η δυνατότητα να αποκτήσει τη χρηματοοικονομική ικανότητα που απαιτεί ο ρόλος του και ότι, εν αναμονή της διευκρίνισης αυτής, υπήρχε κίνδυνος να ασκηθεί μεγάλος αριθμός προσφυγών ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης.

39 Από το άρθρο 133 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, κατόπιν αίτησης είτε του προσφεύγοντος είτε του καθού, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου μπορεί, αφού ακούσει τον αντίδικο, τον εισηγητή δικαστή και τον γενικό εισαγγελέα, να αποφασίσει την εκδίκαση μιας υπόθεσης με ταχεία διαδικασία κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του Κανονισμού αυτού, όταν η φύση της υπόθεσης απαιτεί να αποφανθεί το Δικαστήριο το συντομότερο δυνατόν.

40 Στις 4 και 8 Δεκεμβρίου 2020, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε, αφού άκουσε τον εισηγητή δικαστή και τον γενικό εισαγγελέα, να δεχθεί τα αιτήματα της Επιτροπής και του ΕΣΕ.

41 Πράγματι, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση θέτει υπό αμφισβήτηση τις διαδικασίες που ακολουθήθηκαν στο ΕΣΕ για τη διασφάλιση της κύρωσης και της αιτιολόγησης των αποφάσεων καθορισμού των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ καθώς και τη νομιμότητα ουσιωδών στοιχείων της μεθόδου υπολογισμού των εισφορών αυτών. Επομένως, το ΕΣΕ αντιμετωπίζει, από την έκδοση της απόφασης αυτής, μείζονα αβεβαιότητα ως προς τις διαδικασίες και τον τρόπο υπολογισμού που πρέπει να εφαρμόζονται προς τον ως άνω σκοπό, ενώ υποχρεούται, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, να ενημερώνει, το αργότερο την 1η Μαΐου κάθε έτους, καθένα από τα οικεία ιδρύματα για την απόφασή του για τον καθορισμό της ετήσιας εισφοράς που οφείλεται από τα εν λόγω ιδρύματα στο ΕΤΕ.

42 Λαμβανομένης υπόψη της σημασίας του ρόλου του ΕΤΕ στο πλαίσιο της τραπεζικής ένωσης, η συνέχιση της αβεβαιότητας αυτής ως προς τις συνθήκες χρηματοδότησής του θα μπορούσε να έχει σημαντικές επιπτώσεις συστημικής φύσης στη λειτουργία της ένωσης αυτής και, ως εκ τούτου, στη σταθερότητα της ζώνης του ευρώ. Επομένως, για να αποτραπεί κάθε εμπόδιο στη διαδικασία είσπραξης των εισφορών που διασφαλίζουν την εν λόγω χρηματοδότηση, πρέπει να εξαλειφθεί, το ταχύτερο δυνατόν, η ως άνω αβεβαιότητα (βλ., κατ' αναλογίαν, διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 2012, Pringle, C-370/12, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:620, σκέψεις 7 και 8, και της 12ης Ιουνίου 2018, ΕΚΤ κατά Λεττονίας, C-238/18, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:488, σκέψη 17).

43 Σύμφωνα με το άρθρο 54, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε, στις 12 Φεβρουαρίου 2021, τη συνεκδίκαση των υπό κρίση υποθέσεων προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

44 Με διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Φεβρουαρίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ (C-584/20 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2021:150), και ΕΣΕ κατά Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2021:151), επετράπη στη Fédération bancaire française να παρέμβει υπέρ της Landesbank Baden-Württemberg.

45 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2021, Επιτροπή και ΕΣΕ κατά Landesbank Baden-Württemberg (C-584/20 P και C-621/20 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2021:261), επετράπη στο Βασίλειο της Ισπανίας να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής και του ΕΣΕ.

Επί των αιτήσεων αναιρέσεως

46 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση C-584/20 P, η Επιτροπή προβάλλει πέντε λόγους αναιρέσεως. Ο πρώτος λόγος αφορά, αφενός, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και, αφετέρου, παραβίαση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, όσον αφορά την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου διαπίστωση της έλλειψης κύρωσης της επίδικης απόφασης. Ο δεύτερος, ο τρίτος, ο τέταρτος και ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως αφορούν, αντιστοίχως, πλάνη περί το δίκαιο και ανεπαρκή αιτιολόγηση όσον αφορά το παραδεκτό της ένστασης έλλειψης νομιμότητας που δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, δύο σφάλματα κατά την ερμηνεία του κανονισμού 806/2014 καθώς και εσφαλμένη επέκταση του περιεχομένου της απορρέουσας από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωσης αιτιολόγησης.

47 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση C-621/20 P, το ΕΣΕ προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως εκ των οποίων ο μεν πρώτος αφορά, καταρχάς, παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, εν συνεχεία, παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων και, τέλος, προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, όσον αφορά την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου διαπίστωση περί έλλειψης κύρωσης της επίδικης απόφασης, ο δε δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη.

Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-584/20 P και επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-621/20 P

Επιχειρήματα των διαδίκων

48 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-584/20 P και με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-621/20 P, τα οποία πρέπει να εξεταστούν κατά προτεραιότητα, η Επιτροπή και το ΕΣΕ, υποστηριζόμενα από το Βασίλειο της Ισπανίας, προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη του ΕΣΕ.

49 Ειδικότερα, φρονούν ότι το ΕΣΕ δεν μπόρεσε να λάβει λυσιτελώς θέση επί του λόγου ακυρώσεως που εξέτασε αυτεπαγγέλτως το Γενικό Δικαστήριο και ο οποίος αφορά έλλειψη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων για την κύρωση της επίδικης απόφασης.

50 Κατά το ΕΣΕ, το δικαίωμα ακρόασης των διαδίκων συνεπάγεται ότι μπορούν να λάβουν γνώση των λόγων ακυρώσεως που λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως το Γενικό Δικαστήριο και ότι μπορούν πράγματι να εκφράσουν τις απόψεις τους επ' αυτών. Επομένως, το ΕΣΕ έπρεπε να έχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση των τεθέντων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ζητημάτων με τον κατάλληλο τρόπο και εντός προθεσμίας κατάλληλης ώστε να μπορέσει να διατυπώσει αποτελεσματικά τη θέση του επ' αυτών.

51 Το ΕΣΕ υπογραμμίζει, συναφώς, ότι το ζήτημα της κύρωσης της απόφασης αυτής δεν είχε συζητηθεί στο πλαίσιο του έγγραφου σταδίου της διαδικασίας πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε αναφέρει, τουλάχιστον κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε το ΕΣΕ ήταν ανεπαρκή, επισήμανε δε ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε αρνηθεί την πρόταση προσκόμισης αποδεικτικών μέσων που είχε διατυπώσει στο εν λόγω πλαίσιο το ΕΣΕ.

Δεδομένου ότι η τήρηση της υποχρέωσης κύρωσης κατά κανόνα τεκμαίρεται, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να αρκεστεί στην υποβολή ερωτήσεων σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά αλλά όφειλε, κατά το ΕΣΕ, να εμβαθύνει την εξέτασή του, αντί να στηριχθεί στην έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων και μόνον.

52 Αν το Γενικό Δικαστήριο είχε παράσχει στο ΕΣΕ τη δυνατότητα να εμβαθύνει στο ζήτημα της κύρωσης της επίδικης απόφασης, το ΕΣΕ θα είχε αποδείξει ότι το διαβιβαστικό δελτίο του οποίου γίνεται επίκληση δημιουργήθηκε αυτομάτως στο πλαίσιο του συστήματος ARES, θα είχε προσκομίσει στιγμιότυπο οθόνης από το οποίο θα προέκυπτε το περιεχόμενο του συστήματος αυτού κατά τον χρόνο υπογραφής και θα είχε αποδείξει ότι το εν λόγω σύστημα ήταν κλειστό και ασφαλές.

53 Η Landesbank Baden-Württemberg φρονεί ότι το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο.

54 Υποστηρίζει ότι το πρωτοδίκως ληφθέν μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας και τα μέτρα διεξαγωγής αποδείξεων είχαν ως αντικείμενο την κύρωση της επίδικης απόφασης, στο μέτρο που η πρόσκληση προς προσκόμιση του πρωτοτύπου της απόφασης αυτής, περιλαμβανομένου του παραρτήματός της, αφορά το κυρωθέν κείμενο της εν λόγω απόφασης. Το ΕΣΕ, το οποίο προσκόμισε διαβιβαστικό δελτίο προς απάντηση στα ως άνω μέτρα, όφειλε να αποδείξει, χωρίς να αναμείνει την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, τη σχέση μεταξύ του εν λόγω δελτίου και του συστήματος ARES.

55 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο δεν όφειλε να επιστήσει την προσοχή του ΕΣΕ στο ζήτημα της κύρωσης της επίδικης απόφασης. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς αποφάσισε να μη συμπεριλάβει στην έκθεση ακροατηρίου ισχυρισμό της Landesbank Baden-Württemberg σχετικά με το ζήτημα αυτό που περιλαμβάνεται στις από 6ης Νοεμβρίου 2019 παρατηρήσεις της σχετικά με τις απαντήσεις του ΕΣΕ στα ως άνω μέτρα, δεδομένου ότι ο εν λόγω ισχυρισμός δεν αποτέλεσε βασικό στοιχείο της επιχειρηματολογίας της.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

56 Το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 26ης Νοεμβρίου 2013, Groupe Gascogne κατά Επιτροπής, C-58/12 P, EU:C:2013:770, σκέψη 32, και Gascogne Sack Deutschland κατά Επιτροπής, C-40/12 P, EU:C:2013:768, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), η οποία κατοχυρώνεται πλέον στο άρθρο 47 του Χάρτη.

57 Ο σεβασμός του δικαιώματος αυτού προϋποθέτει ότι ο δικαστής της Ένωσης μεριμνά ώστε να τηρείται ενώπιόν του, αλλά και να τηρεί ο ίδιος, την αρχή της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως, που εφαρμόζεται σε κάθε διαδικασία η οποία ενδέχεται να καταλήξει στην έκδοση, εκ μέρους οργάνου της Ένωσης, μιας απόφασης που θίγει σοβαρά τα συμφέροντα κάποιου προσώπου (απόφαση της 27ης Μαρτίου 2014, ΓΕΕΑ κατά National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

58 Η τήρηση της αρχής αυτής πρέπει να διασφαλίζεται αδιακρίτως σε κάθε διάδικο στις ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης δίκες, ανεξαρτήτως της νομικής ιδιότητάς του. Κατά συνέπεια, οι οργανισμοί της Ένωσης, όπως το ΕΣΕ, μπορούν επίσης να την επικαλεστούν όταν είναι διάδικοι σε τέτοιου είδους διαδικασίες (πρβλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 53).

59 Η αρχή της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως δεν παρέχει απλώς σε κάθε διάδικο το δικαίωμα να λαμβάνει γνώση και να εκφράζει την άποψή του επί των εγγράφων και των παρατηρήσεων που υποβάλλονται στην κρίση του δικαστή από τον αντίδικό του. Συνεπάγεται επίσης και το δικαίωμα των διαδίκων να λαμβάνουν γνώση και να εκφράζουν την άποψή τους επί των στοιχείων που ο δικαστής λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη, με σκοπό να στηρίξει την απόφασή του σε αυτά. Πράγματι, οι απαιτήσεις που απορρέουν από το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη πληρούνται μόνον αν οι διάδικοι γνωρίζουν και είναι σε θέση να συζητήσουν κατ' αντιμωλίαν τόσο τα πραγματικά όσο και τα νομικά στοιχεία τα οποία είναι αποφασιστικής σημασίας για την έκβαση της διαδικασίας (απόφαση της 27ης Μαρτίου 2014, ΓΕΕΑ κατά National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

60 Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική τήρηση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως, η πρόσκληση προς τους διαδίκους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του λόγου ακυρώσεως που προτίθεται να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη του το δικαιοδοτικό όργανο της Ένωσης πρέπει να τους απευθύνεται υπό συνθήκες που τους παρέχουν τη δυνατότητα να λάβουν θέση λυσιτελώς και αποτελεσματικώς επί του συγκεκριμένου λόγου, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της υποβολής στο εν λόγω δικαιοδοτικό όργανο των αποδεικτικών στοιχείων που είναι αναγκαία για να μπορέσει να αποφανθεί επί του λόγου αυτού, έχοντας πλήρη ενημέρωση (πρβλ. αποφάσεις της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 57, και της 27ης Μαρτίου 2014, ΓΕΕΑ κατά National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, σκέψεις 55 έως 59).

61 Εν προκειμένω, από τις σκέψεις 35 και 36 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που αφορά την έλλειψη κύρωσης της επίδικης απόφασης εξετάστηκε αυτεπαγγέλτως από το Γενικό Δικαστήριο.

62 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να ενημερώσει τους διαδίκους ότι σκόπευε να στηρίξει την απόφασή του στον λόγο αυτόν και να τους καλέσει, ως εκ τούτου, να προβάλουν τους ισχυρισμούς που θεωρούσαν χρήσιμους για να μπορέσει να αποφανθεί επί του λόγου αυτού.

63 Πάντως, από το γράμμα του μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας και των τριών μέτρων διεξαγωγής αποδείξεων που διέταξε το Γενικό Δικαστήριο προκύπτει ότι τα μέτρα αυτά δεν αφορούσαν ζητήματα που συνδέονταν άμεσα με τη διαδικασία που ακολούθησε το ΕΣΕ για τη διασφάλιση της κύρωσης της επίδικης απόφασης και ότι ουδόλως ενημέρωναν το ΕΣΕ ότι το Γενικό Δικαστήριο σκόπευε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως λόγο ακυρώσεως σχετικό με ενδεχόμενη έλλειψη κύρωσης της απόφασης αυτής, συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματός της.

64 Μολονότι τα εν λόγω μέτρα αποσκοπούσαν βεβαίως, όπως επισημαίνει η Landesbank Baden-Württemberg, στη συλλογή πληροφοριών και εγγράφων σχετικά με τη διαδικασία έκδοσης της επίδικης απόφασης, δεν μπορεί ευλόγως να αναμένεται από το ΕΣΕ να συναγάγει από τα ως άνω μέτρα ότι καλούνταν συγκεκριμένα να διατυπώσει τη θέση του σχετικά με τις συνθήκες κύρωσης της ως άνω απόφασης.

65 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι το ΕΣΕ δεν κλήθηκε να εκφράσει την άποψή του επί του λόγου ακυρώσεως που αφορά την έλλειψη κύρωσης της επίδικης απόφασης πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να κριθεί αν το Γενικό Δικαστήριο του παρέσχε τη δυνατότητα, κατά την εν λόγω επ' ακροατηρίου συζήτηση, να λάβει λυσιτελώς και αποτελεσματικώς θέση επί του λόγου αυτού.

66 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι, εφόσον η κύρωση των πράξεων ενός οργανισμού της Ένωσης εξαρτάται από την εφαρμογή ειδικών εσωτερικών διαδικασιών που έχει θεσπίσει προς τούτο ο εν λόγω οργανισμός, ο λόγος ακυρώσεως που αφορά την έλλειψη κύρωσης της επίδικης απόφασης πρέπει κατ' ανάγκην να εκτιμηθεί βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε το ΕΣΕ σχετικά με τη φύση των εσωτερικών του διαδικασιών και την εφαρμογή τους εν προκειμένω.

67 Επομένως, προκειμένου να διασφαλισθεί η τήρηση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως, το ΕΣΕ έπρεπε να κληθεί να προβάλει ισχυρισμούς σχετικά με τον λόγο αυτόν, υπό συνθήκες που θα του παρείχαν τη δυνατότητα να συλλέξει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την κύρωση της επίδικης απόφασης και να τα προσκομίσει στο Γενικό Δικαστήριο. Πλην όμως, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 64 της παρούσας απόφασης, δεν μπορούσε ευλόγως να αναμένεται από το ΕΣΕ να προσκομίσει τέτοια αποδεικτικά στοιχεία κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

68 Επιπλέον, ούτε από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ούτε από τα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζητήσεως που διεξήχθη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ούτε από την ηχητική εγγραφή της προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο ενημέρωσε σαφώς το ΕΣΕ, κατά την εν λόγω επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι σκόπευε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως λόγο ακυρώσεως σχετικά με την έλλειψη κύρωσης της επίδικης απόφασης ή ότι εναπόκειτο στο ΕΣΕ να εκφράσει την άποψή του για τον λόγο αυτόν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

69 Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το ΕΣΕ δεν δικαιούνταν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση πρωτοδίκως, να προβάλει ισχυρισμούς ή να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την κύρωση της επίδικης απόφασης.

70 Ειδικότερα, ενώ δεν αμφισβητείται ότι το ΕΣΕ δεν είχε λάβει θέση επί του ζητήματος αυτού με το υπόμνημα αντικρούσεως, με το υπόμνημα ανταπαντήσεως ή με τις παρατηρήσεις του επί του μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας και των μέτρων διεξαγωγής αποδείξεων που διέταξε το Γενικό Δικαστήριο, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι ο ισχυρισμός σχετικά με την κύρωση της επίδικης απόφασης τον οποίο προέβαλε το ΕΣΕ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση έπρεπε να θεωρηθεί απαράδεκτος καθόσον ήταν νέος.

71 Επιπλέον, από την ηχητική εγγραφή της επ' ακροατηρίου συζητήσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι αυτό δεν δέχθηκε πρόταση του ΕΣΕ να προσκομίσει αμέσως συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία προς απόδειξη της κύρωσης της επίδικης απόφασης.

72 Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι δύο μέλη του Γενικού Δικαστηρίου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιόν του, έθεσαν στο ΕΣΕ διάφορες ερωτήσεις σχετικά με την κύρωση της επίδικης απόφασης δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκές για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχει το Γενικό Δικαστήριο δυνάμει της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως, οι οποίες υπομνήσθηκαν στη σκέψη 60 της παρούσας απόφασης.

73 Πράγματι, αφενός, από τις σκέψεις 52 και 53 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν πληρούνταν η απαίτηση κύρωσης της επίδικης απόφασης στηριζόμενο, μεταξύ άλλων, κατά κύριο λόγο στο απαράδεκτο του ισχυρισμού του ΕΣΕ σχετικά με το ότι υπήρχε διαθέσιμο στο σύστημα ARES έγγραφο που περιλάμβανε το παράρτημα της απόφασης αυτής κατά τον χρόνο υπογραφής του διαβιβαστικού δελτίου στο οποίο αναφέρεται το ΕΣΕ και στηριζόμενο επίσης, επικουρικώς, στη μη προσκόμιση, από το ΕΣΕ, αποδεικτικών στοιχείων ικανών να καταδείξουν ότι υπήρχε διαθέσιμο το εν λόγω έγγραφο ή ότι υπήρχε άρρηκτη σχέση μεταξύ του εγγράφου και του διαβιβαστικού δελτίου.

74 Αφετέρου, το ΕΣΕ υποστηρίζει ότι, αν είχε κληθεί από το Γενικό Δικαστήριο να λάβει θέση επί λόγου ακυρώσεως που ελήφθη υπόψη αυτεπαγγέλτως και αφορούσε την έλλειψη κύρωσης της επίδικης απόφασης, θα είχε προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τους όρους κατάρτισης του εν λόγω διαβιβαστικού δελτίου καθώς και σχετικά με το περιεχόμενο και τα χαρακτηριστικά του συστήματος ARES.

75 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, εάν το Γενικό Δικαστήριο είχε πράγματι παράσχει στο ΕΣΕ τη δυνατότητα να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την κύρωση της επίδικης απόφασης, το ΕΣΕ θα μπορούσε να υποβάλει σειρά αποδεικτικών στοιχείων κρίσιμων, εκ πρώτης όψεως, ως προς το ζήτημα αυτό. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε, προκειμένου να αποφανθεί επί της εν λόγω κύρωσης, να αξιολογήσει τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία και δεν μπορούσε, ως εκ τούτου, να αρκεστεί στην εκτίμηση ότι οι ισχυρισμοί σχετικά με τον ρόλο του συστήματος ARES στην εν λόγω κύρωση ήταν απαράδεκτοι ή ότι δεν ήταν τεκμηριωμένοι.

76 Το γεγονός ότι το ΕΣΕ έλαβε θέση επί της κύρωσης της επίδικης απόφασης κατά την αγόρευσή του ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και, εν συνεχεία, απαντώντας στις ερωτήσεις δύο μελών του Γενικού Δικαστηρίου, δεν μπορεί, λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεων που περιέχονται στις σκέψεις 66 έως 71 της παρούσας απόφασης, να κλονίσει την εκτίμηση αυτή, κατά μείζονα λόγο διότι το ΕΣΕ δεν υποστηρίζει ότι στερήθηκε κάθε δυνατότητα να προβάλει επιχειρήματα σχετικά με την εν λόγω κύρωση αλλά ότι δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει πρωτοδίκως τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.

77 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνουν δεκτά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-584/20 P και το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-621/20 P, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Δικαστήριο επί των λοιπών σκελών των λόγων αυτών.

78 Ωστόσο, το συμπέρασμα αυτό δεν αρκεί αφ’ εαυτού για την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθόσον από τις σκέψεις 56, 141 και 143 της απόφασης αυτής προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε επαλλήλως τον πρώτο, τον τρίτο και τον έκτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως η Landesbank Baden-Württemberg και δέχθηκε, κατόπιν της εν λόγω εξέτασης, τους ως άνω λόγους.

Επί του πέμπτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-584/20 P και επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-621/20 P

Επιχειρήματα των διαδίκων

79 Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως στην υπόθεση C-584/20 P και με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως στην υπόθεση C-621/20 P, η Επιτροπή και το ΕΣΕ, υποστηριζόμενοι από το Βασίλειο της Ισπανίας, προβάλλουν, αφενός, ότι η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης όχι μόνον είναι ανεπαρκής, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε συλλήβδην την αιτίαση που διατυπώθηκε κατά πλειόνων διατάξεων του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, χωρίς να διευκρινίσει με ποιον τρόπο εκάστη εξ αυτών συνέβαλλε στην επισημανθείσα αδιαφάνεια της μεθόδου υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ, αλλά είναι και αντιφατική, καθότι το Γενικό Δικαστήριο αναγνωρίζει ότι ορισμένες πτυχές της εν λόγω μεθόδου

υπολογισμού μπορούν να εξεταστούν από τους οφειλέτες των οικείων εισφορών και δέχεται τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των επίμαχων δεδομένων χωρίς να συναγάγει εξ αυτού τις αναγκαίες συνέπειες.

80 Αφετέρου, οι αναιρεσείοντες φρονούν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη, εν προκειμένω, το περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολόγησης που απορρέει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.

81 Πρώτον, αρκεί η επίδικη απόφαση να εκθέτει σαφώς τη μεθοδολογία που ακολούθησε το ΕΣΕ, ήτοι τα κριτήρια που ελήφθησαν υπόψη και τους λόγους εφαρμογής τους στο οικείο πιστωτικό ίδρυμα, χωρίς το εν λόγω ίδρυμα να πρέπει κατ' ανάγκην να μπορεί να ελέγξει λεπτομερώς την ακρίβεια του υπολογισμού που πραγματοποιήθηκε βάσει των χρηματοοικονομικών δεδομένων άλλων ιδρυμάτων.

82 Το ΕΣΕ υπογραμμίζει, συναφώς, ότι το περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολόγησης έπρεπε να περιοριστεί προκειμένου να ληφθεί υπόψη η υποχρέωση προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου την οποία προβλέπει το άρθρο 339 ΣΛΕΕ, η οποία αποτελεί επίσης θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης.

83 Δεύτερον, τα δεδομένα που αφορούν τρίτα ιδρύματα, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό των συνολικών υποχρεώσεων του κλάδου και για τη σύγκριση των προφίλ κινδύνου των οικείων ιδρυμάτων, δεν είναι καθοριστικά για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς στο ΕΤΕ ενός συγκεκριμένου ιδρύματος. Κατά τα λοιπά, κατά το ΕΣΕ, σε περίπτωση που η εξέταση των δεδομένων αυτών αποδειχθεί αναγκαία, είναι δυνατή η γνωστοποίησή τους στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης.

84 Τρίτον, ο περιορισμός του περιεχομένου της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προτείνουν η Επιτροπή και το ΕΣΕ δύναται, αντιθέτως προς ό,τι διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, να στηριχθεί στη νομολογία του Δικαστηρίου.

85 Συγκεκριμένα, η λογική της ασφάλισης που χαρακτηρίζει το ΕΤΕ διαφέρει από εκείνη των παλαιών οιονεί φορολογικών διαδικασιών τις οποίες αφορούσαν οι υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου που μνημονεύονται στη σκέψη 122 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

86 Επιπλέον, γίνεται γενικώς δεκτό ότι οι δημόσιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη, στο πλαίσιο συγκεκριμένης άσκησης της διακριτικής τους ευχέρειας, εμπιστευτικά δεδομένα στα οποία ο αποδέκτης της απόφασης δεν έχει πρόσβαση, αλλά τα οποία πρέπει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να κοινοποιούνται στα αρμόδια δικαστήρια. Ειδικότερα, το Δικαστήριο έχει κρίνει, στους τομείς του δικαίου του ανταγωνισμού, των δημοσίων συμβάσεων, της δημόσιας διοίκησης και των μέτρων αντιντάμπινγκ, ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να στηρίζονται σε μη γνωστοποιηθέντα εμπιστευτικά δεδομένα.

87 Τέταρτον, το ΕΣΕ υποστηρίζει ότι η μέθοδος υπολογισμού που προβλέπεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63 διασφαλίζει κατάλληλο επίπεδο διαφάνειας για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ.

88 Ο νομοθέτης της Ένωσης, κατά την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας, θέσπισε μέθοδο που αποσκοπεί στον προκαθορισμό του συνολικού ποσού που πρέπει να εισπραχθεί από το ΕΣΕ και στη δίκαιη κατανομή του ποσού αυτού μεταξύ των οικείων ιδρυμάτων, πράγμα που προϋποθέτει

τον καθορισμό συγκεκριμένης σχετικής θέσης κινδύνου για κάθε ίδρυμα. Η μέθοδος αυτή πρέπει να διαφοροποιείται από την «απολύτως εξατομικευμένη» προσέγγιση που χαρακτηρίζει συνήθως την είσπραξη των φόρων.

89 Η εν λόγω μέθοδος υποδιαιρείται σε επτά διαφορετικά βήματα. Τέσσερα από αυτά τα βήματα βασίζονται σε επιμέρους δεδομένα σχετικά με κάθε ίδρυμα καθώς και σε κοινά δεδομένα, τα οποία συγκεντρώνει και κοινοποιεί το ΕΣΕ, πράγμα που παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε ίδρυμα να υπολογίσει το ίδιο όχι μόνον τη βασική ετήσια εισφορά του αλλά και τον ατομικό συντελεστή προσαρμογής ανάλογα με το προφίλ κινδύνου του και, κατά συνέπεια, την ετήσια εκ των προτέρων εισφορά του στο ΕΤΕ. Τρία από τα εν λόγω βήματα βασίζονται σε εμπιστευτικά δεδομένα που αφορούν τρίτα ιδρύματα και αποσκοπούν στη συγκέντρωση των κοινών δεδομένων που χρησιμοποιούνται κατά τον ίδιο τρόπο για όλα τα οικεία ιδρύματα.

90 Όσον αφορά, ειδικότερα, το προφίλ κινδύνου ενός ιδρύματος, τα δεδομένα που εισάγονται για τον υπολογισμό των κοινών δεδομένων με σκοπό την τοποθέτηση εκάστου ιδρύματος σε ομάδες κινδύνου δεν γνωστοποιούνται. Ωστόσο, η τοποθέτηση αυτή σε ομάδες διευκρινίζεται σε εναρμονισμένο παράρτημα το οποίο παρέχει σε κάθε ίδρυμα τη δυνατότητα να κατανοήσει τις σχετικές επιδόσεις του για κάθε δείκτη κινδύνου. Τα δεδομένα που δημοσιεύει το ΕΣΕ στον ιστότοπό του διασφαλίζουν την πρόσβαση σε πρόσθετες συγκεντρωτικές πληροφορίες, η δε διαφάνεια ενισχύθηκε εξάλλου περαιτέρω κατά τους κύκλους εισφορών που ακολούθησαν τον κύκλο του 2017.

91 Η Landesbank Baden-Württemberg, υποστηριζόμενη από τη Fédération bancaire française, προβάλλει ότι η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης είναι επαρκής για να στοιχειοθετηθεί παράβαση, εκ μέρους του ΕΣΕ, του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και ότι τα επιχειρήματα που προβάλλονται με τις αιτήσεις αναιρέσεως δεν είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση την αιτιολογία αυτή.

92 Συγκεκριμένα, κατά πρώτον, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει σαφώς ότι η υποχρέωση τήρησης του επιχειρηματικού απορρήτου δεν μπορεί να καταστήσει κενή ουσιαστικού περιεχομένου την υποχρέωση αιτιολόγησης. Καμία στάθμιση μεταξύ της απαίτησης προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου και της υποχρέωσης αιτιολόγησης δεν είναι αναγκαία, δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα να καθορίσει άλλον τρόπο υπολογισμού, ούτως ώστε να αποφευχθεί η χρήση εμπιστευτικών δεδομένων.

93 Κατά δεύτερον, το επιχείρημα που αντλείται από τον μη καθοριστικό χαρακτήρα των δεδομένων που αφορούν άλλα ιδρύματα είναι απαράδεκτο καθόσον δεν προβλήθηκε πρωτοδίκως και είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμο, καθόσον το ποσό της εκ των προτέρων εισφοράς της Landesbank Baden-Württemberg στο ΕΤΕ για το έτος 2017 εξαρτάται από τα δεδομένα αυτά.

94 Κατά τρίτον, η Landesbank Baden-Württemberg προβάλλει ότι οι αναλογίες μεταξύ των επίμαχων στις υπό κρίση υποθέσεις καταστάσεων και εκείνων που εξέτασε το Δικαστήριο σε τομείς όπως το δίκαιο ανταγωνισμού, οι δημόσιες συμβάσεις, η δημόσια διοίκηση και τα μέτρα αντιντάμπινγκ δεν ασκούν επιρροή. Συγκεκριμένα, η επίδικη απόφαση, η οποία επιβάλλει την καταβολή εξαιρετικά υψηλής εισφοράς, δεν μπορεί να συγκριθεί με τις αποφάσεις που αφορούσαν οι υποθέσεις επί των οποίων εξεδόθησαν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου στις οποίες αναφέρονται οι αναιρεσείοντες.

95 Κατά τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς διαπίστωσε ότι η επίδικη απόφαση δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη, δεδομένου ότι δεν παρείχε στη Landesbank Baden-Württemberg τη δυνατότητα να επαληθεύσει το ποσό της εκ των προτέρων εισφοράς της στο ΕΤΕ για το έτος 2017. Τα επιχειρήματα των αναιρεσειόντων που βάλλουν κατά της εκτίμησης αυτής θέτουν υπό αμφισβήτηση πραγματικές διαπιστώσεις και είναι, ως εκ τούτου, απαράδεκτα.

96 Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της δίκης, δεν είναι εφικτή η θεραπεία του ελαττώματος αυτού μέσω της κοινοποίησης εμπιστευτικών δεδομένων στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης. Αφενός, η αιτιολογία πρέπει να κοινοποιείται ταυτόχρονα με την επίμαχη απόφαση. Αφετέρου, ακόμη και αν το Γενικό Δικαστήριο είχε στη διάθεσή του τα εμπιστευτικά δεδομένα που ήταν στην κατοχή του ΕΣΕ, δεν θα ήταν σε θέση να ελέγξει το ίδιο το εν λόγω ποσό, καθότι δεν θα είχε το αναγκαίο προς τούτο πρόγραμμα πληροφορικής που διαθέτει το ΕΣΕ.

97 Κατά πέμπτον, κατά τη Landesbank Baden-Württemberg, όσον αφορά ειδικότερα τη νομιμότητα της μεθόδου υπολογισμού που προβλέπει ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63, η επιχειρηματολογία του ΕΣΕ δεν είναι σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του άρθρου 169, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, στο μέτρο που δεν προσδιορίζει τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης κατά των οποίων βάλλει.

98 Εν πάση περιπτώσει, η ύπαρξη επιπέδου-στόχου καθώς και μέγιστης αναλογίας του επιπέδου αυτού που μπορεί να εισπράττεται ετησίως δεν επιβάλλει την εφαρμογή συγκριτικής προσέγγισης όσον αφορά την αξιολόγηση του προφίλ κινδύνου, όπως προκύπτει από τον υπολογισμό των εισφορών για τη χρηματοδότηση του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων που θεσπίστηκε με την οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ 2014, L 173, σ. 149).

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

99 Υπενθυμίζεται ότι, στις σκέψεις 141 και 143 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε όχι μόνον ότι το ΕΣΕ παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης και προσέβαλε το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας αλλά και ότι τα άρθρα 4 έως 7 και 9, καθώς και το παράρτημα Ι, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 δεν ήταν σύννομα. Κατά συνέπεια, δέχθηκε τον πρώτο, τον τρίτο και τον έκτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως η Landesbank Baden-Württemberg.

100 Πρώτον, από τις σκέψεις 97, 103, 109 και 110 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το ΕΣΕ όφειλε, δυνάμει του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, να περιλάβει στην αιτιολογία της επίδικης απόφασης τα στοιχεία που θα παρείχαν στη Landesbank Baden-Württemberg τη δυνατότητα να επαληθεύσει την ακρίβεια του υπολογισμού της εκ των προτέρων εισφοράς της στο ΕΤΕ για το έτος 2017 και ότι το ΕΣΕ δεν είχε εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή.

101 Προκειμένου να εκτιμηθεί το βάσιμο του πέμπτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-584/20 P και του δεύτερου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-621/20 P, πρέπει να κριθεί κατά πόσον, με τον τρόπο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ορθώς το περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολόγησης που υπέχει το ΕΣΕ.

102 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται, αφενός, ότι το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ ορίζει ότι οι νομικές πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης αιτιολογούνται και, αφετέρου, ότι το δικαίωμα χρηστής διοίκησης, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη, προβλέπει την υποχρέωση των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης να αιτιολογούν τις αποφάσεις τους.

103 Η αιτιολογία απόφασης θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης έχει όλως ιδιαίτερη σημασία, καθόσον παρέχει τη δυνατότητα στον μεν ενδιαφερόμενο να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν προτίθεται να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης αυτής, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του και, επομένως, συνιστά μία από τις προϋποθέσεις της αποτελεσματικότητας του δικαστικού ελέγχου που διασφαλίζει το άρθρο 47 του Χάρτη (πρβλ. αποφάσεις της 9ης Νοεμβρίου 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, σκέψη 40, και της 24ης Νοεμβρίου 2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 και C-226/19, EU:C:2020:951, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

104 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει επίσης ότι η αιτιολογία αυτή πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση της επίμαχης πράξης και στο πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε. Συναφώς, δεν απαιτείται να παραθέτει η αιτιολογία εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα της επάρκειας της αιτιολογίας πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της πράξης, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα και ιδίως το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως προς παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες της πράξης. Επομένως, μια βλαπτική πράξη είναι επαρκώς αιτιολογημένη εφόσον έχει εκδοθεί εντός πλαισίου που είναι γνωστό στον ενδιαφερόμενο και το οποίο του παρέχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί το περιεχόμενο του ληφθέντος έναντι αυτού μέτρου (πρβλ. απόφαση της 28ης Μαρτίου 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, σκέψη 122 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

105 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει, κατά πρώτον, να επισημανθεί ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου δεν μπορεί να συναχθεί ότι η αιτιολογία κάθε απόφασης θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης με την οποία υποχρεώνεται ιδιώτης επιχειρηματίας στην καταβολή χρηματικού ποσού πρέπει οπωσδήποτε να περιλαμβάνει το σύνολο των στοιχείων που παρέχουν στον αποδέκτη της τη δυνατότητα να επαληθεύσει την ακρίβεια του υπολογισμού του χρηματικού ποσού.

106 Ασφαλώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει, όπως επισήμανε κατ' ουσίαν το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 122 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η αιτιολογία εκτελεστού τίτλου σχετικού με την είσπραξη φόρου υπέρ τρίτων πρέπει να περιλαμβάνει ακριβή και λεπτομερή υπολογισμό των στοιχείων της επίμαχης απαίτησης και ότι μόνο βάσει του εν λόγω υπολογισμού μπορούσε να χωρήσει δικαστικός έλεγχος τέτοιας απόφασης (πρβλ. αποφάσεις της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής, 9/56, EU:C:1958:7, σ. 179-180, και της 16ης Δεκεμβρίου 1963, Macchiorlati Dalmas κατά Ανωτάτης Αρχής, 1/63, EU:C:1963:58, σ. 636).

107 Εντούτοις, οι εκ των προτέρων εισφορές στο ΕΤΕ που καθορίστηκαν με την επίδικη απόφαση δεν μπορούν, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 122 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, να εξομοιωθούν με τις απαιτήσεις τις οποίες αφορούσαν οι υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη.

108 Πράγματι, ενώ οι απαιτήσεις αυτές αφορούσαν τόσο φόρους υπέρ τρίτων όσο και τόκους υπερημερίας, των οποίων τα αντίστοιχα ποσά και οι τρόποι υπολογισμού δεν μπορούσαν να καθοριστούν ελλείψει ακριβούς και λεπτομερούς λογαριασμού, η επίδικη απόφαση καθορίζει απλώς τις εκ των προτέρων εισφορές στο ΕΤΕ εκάστου από τα οικεία ιδρύματα, βάσει κανόνων υπολογισμού που προβλέπονται λεπτομερώς στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63.

109 Κατά δεύτερον, τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης δεσμεύονται, κατ' αρχήν, κατ' εφαρμογήν της αρχής προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου, η οποία αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία) και εξειδικεύεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 339 ΣΛΕΕ, να μην αποκαλύπτουν στους ανταγωνιστές ιδιώτη επιχειρηματία εμπιστευτικές πληροφορίες που παρέχονται από αυτόν (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψη 109).

110 Προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση των υποχρεώσεων αυτών, το Δικαστήριο έχει κρίνει, σε πλείονες τομείς του δικαίου της Ένωσης, ότι η αιτιολογία βλαπτικής για έναν πολίτη πράξης, η οποία στηρίζεται σε εκτίμηση της συγκριτικής θέσης ιδιωτών επιχειρηματιών, μπορεί, σε ορισμένο βαθμό, να περιορίζεται προκειμένου να προστατευθούν πληροφορίες σχετικές με τους εν λόγω επιχειρηματίες οι οποίες καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο.

111 Ειδικότερα, μια απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται ότι δεν υφίσταται η καταγγελλόμενη κρατική ενίσχυση μπορεί, υπό το πρίσμα της υποχρέωσης τήρησης του επιχειρηματικού απορρήτου, να είναι επαρκώς αιτιολογημένη χωρίς να περιέχει όλα τα αριθμητικά δεδομένα επί των οποίων στηρίζεται η συλλογιστική του θεσμικού αυτού οργάνου (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψεις 108 έως 111). Επομένως, μη εμπιστευτικό κείμενο μιας τέτοιας απόφασης, όταν εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική του εν λόγω θεσμικού οργάνου και τη μεθοδολογία που αυτό χρησιμοποίησε, κατά τρόπο που να παρέχει τη δυνατότητα, αφενός, στους ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τους λόγους αυτούς και, αφετέρου, στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του, αρκεί για την τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που υπέχει το θεσμικό όργανο (πρβλ. απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Club Hotel Loutraki κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-131/15 P, EU:C:2016:989, σκέψη 55).

112 Ομοίως, η υποχρέωση αιτιολόγησης απόφασης περί απόρριψης προσφοράς διαγωνιζομένου στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης δεν συνεπάγεται ότι ο διαγωνιζόμενος αυτός πρέπει να διαθέτει πλήρη στοιχεία ως προς τα χαρακτηριστικά της επιλεγείσας από την αναθέτουσα αρχή προσφοράς (πρβλ. απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2012, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, C-629/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:617, σκέψεις 21 και 22), δεδομένου ότι η πρόσβαση σε τέτοιες πληροφορίες πρέπει να περιορίζεται, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να διατηρείται η σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ της αναθέτουσας αρχής και των επιχειρηματιών που μετέχουν σε τέτοια διαδικασία (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, σκέψη 36).

113 Λόγω, όμως, της ειδικής φύσης των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ, η οποία συνίσταται, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 105 έως 107 της οδηγίας 2014/59 και από την αιτιολογική σκέψη 41 του κανονισμού 806/2014, στην κατοχύρωση, στο πλαίσιο μιας λογικής ασφαλιστικού τύπου, της παροχής επαρκών οικονομικών πόρων από τον χρηματοοικονομικό κλάδο στον ΕΜΕ, ώστε να μπορεί να εκπληρώνει τα καθήκοντά του, παρέχοντας συγχρόνως στα οικεία ιδρύματα κίνητρα λειτουργίας με λιγότερο ριψοκίνδυνο μοντέλο, ο υπολογισμός των

εισφορών αυτών δεν στηρίζεται, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 143 των προτάσεών του, στην εφαρμογή ενός συντελεστή σε μια βάση επιβολής αλλά στηρίζεται, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 102 και 103 της οδηγίας 2014/59 καθώς και των άρθρων 69 και 70 του κανονισμού 806/2014, στον καθορισμό ενός επιπέδου-στόχου, το οποίο πρέπει να επιτευχθεί με το άθροισμα των εν λόγω εισπραττόμενων πριν από την παρέλευση του έτους 2023 εισφορών, εν συνεχεία δε ενός ετήσιου επιπέδου-στόχου που πρέπει να κατανεμηθεί μεταξύ των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των κρατών μελών τα οποία συμμετέχουν στον ΕΜΕ.

114 Δεδομένου ότι το συνολικό καθοριζόμενο επίπεδο-στόχος πρέπει να ανέρχεται στο 1 % του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των ιδρυμάτων αυτών και ότι η ετήσια βασική εισφορά κάθε ιδρύματος υπολογίζεται κατ' αναλογίαν προς το ποσό των υποχρεώσεών του (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων αυτών των κρατών μελών, προκύπτει ότι η ίδια η αρχή της μεθόδου υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ, όπως αυτή απορρέει από την οδηγία 2014/59 και τον κανονισμό 806/2014, της οποίας το κύρος ουδόλως αμφισβητήθηκε από τη Landesbank Baden-Württemberg, συνεπάγεται τη χρήση, εκ μέρους του ΕΣΕ, δεδομένων που καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο και τα οποία δεν μπορούν να παρατεθούν στην αιτιολογία της επίδικης απόφασης.

115 Συναφώς, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Landesbank Baden-Württemberg ότι, επειδή ο νομοθέτης της Ένωσης μπορούσε να προβλέψει εναλλακτική μέθοδο υπολογισμού των εκ των προτέρων συνεισφορών στο ΕΤΕ, η οποία δεν θα συνεπαγόταν τη χρήση εμπιστευτικών δεδομένων, παρέλκει η στάθμιση μεταξύ της υποχρέωσης αιτιολόγησης και της γενικής αρχής της προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου, που μνημονεύεται στη σκέψη 109 της παρούσας απόφασης.

116 Το γεγονός ότι ο νομοθέτης της Ένωσης μπορούσε να επιλέξει, εκ των προτέρων, μια εναλλακτική μέθοδο υπολογισμού δεν ασκεί επιρροή στον καθορισμό του περιεχομένου της υποχρέωσης αιτιολόγησης σε σχέση με την αρχή της προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου, στο πλαίσιο μεθόδου στηριζόμενης, εν μέρει, στη χρήση εμπιστευτικών δεδομένων. Καθόσον ο νομοθέτης της Ένωσης εγκύρως επέλεξε μια τέτοια μέθοδο, η εν λόγω μέθοδος συνεπάγεται κατ' ανάγκην στάθμιση μεταξύ της ως άνω υποχρέωσης και της προαναφερθείσας αρχής.

117 Πράγματι, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης όταν καλείται να παρέμβει σε έναν τομέα στο πλαίσιο του οποίου πρέπει να προβεί σε επιλογές πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής φύσης καθώς και σε σύνθετες εκτιμήσεις (απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2013, Billerud Karlsborg και Billerud Skärblacka, C-203/12, EU:C:2013:664, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

118 Όμως, το να γίνει δεκτό, όπως δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, ότι η αιτιολογία της επίδικης απόφασης πρέπει οπωσδήποτε να παρέχει στη Landesbank Baden-Württemberg τη δυνατότητα να επαληθεύσει την ακρίβεια του υπολογισμού της εκ των προτέρων εισφοράς της στο ΕΤΕ για το έτος 2017 θα συνεπαγόταν, κατ' ανάγκην, ότι θα απαγορευόταν στον νομοθέτη της Ένωσης να θεσπίσει τρόπο υπολογισμού της εισφοράς αυτής ο οποίος περιλαμβάνει δεδομένα των οποίων ο εμπιστευτικός χαρακτήρας προστατεύεται από το δίκαιο της Ένωσης και, ως εκ τούτου, θα μειωνόταν υπερβολικά η ευρεία εξουσία εκτίμησης που πρέπει να διαθέτει προς τούτο ο νομοθέτης, καθότι θα εμποδιζόταν ιδίως να επιλέξει μέθοδο δυνάμενη να διασφαλίσει δυναμική

προσαρμογή της χρηματοδότησης του ΕΤΕ στις εξελίξεις του χρηματοπιστωτικού κλάδου, διά της συγκριτικής συνεκτίμησης, ειδικότερα, της χρηματοοικονομικής κατάστασης εκάστου ιδρύματος με άδεια λειτουργίας στο έδαφος κράτους μέλους που συμμετέχει στο ΕΤΕ.

119 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων που καθιερώνει η οδηγία 2014/49, στο οποίο αναφέρεται η Landesbank Baden-Württemberg προκειμένου να αποδείξει τη δυνατότητα θέσπισης εναλλακτικής μεθόδου υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ, στηρίζεται επίσης, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 160 των προτάσεών του, σε εισφορές που υπολογίζονται με τη χρήση δεδομένων που καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο των οικείων ιδρυμάτων.

120 Κατά τρίτον, μολονότι από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει το ΕΣΕ πρέπει να σταθμίζεται, λόγω της λογικής του συστήματος χρηματοδότησης του ΕΤΕ και του τρόπου υπολογισμού που θέσπισε ο νομοθέτης της Ένωσης, με την υποχρέωση του ΕΣΕ να τηρεί το επιχειρηματικό απόρρητο των οικείων ιδρυμάτων, γεγονός παραμένει ότι η τελευταία αυτή υποχρέωση δεν πρέπει να ερμηνεύεται τόσο διασταλτικά ώστε να καθιστά άνευ ουσιαστικού περιεχομένου την υποχρέωση αιτιολόγησης (πρβλ. απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Club Hotel Loutraki κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-131/15 P, EU:C:2016:989, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

121 Εντούτοις, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, στο πλαίσιο της στάθμισης της υποχρέωσης αιτιολόγησης με την αρχή προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου, ότι η αιτιολόγηση απόφασης με την οποία υποχρεούται ιδιώτης επιχειρηματίας στην καταβολή χρηματικού ποσού χωρίς να του παρέχεται το σύνολο των στοιχείων που καθιστούν δυνατό να επαληθευτεί με ακρίβεια ο υπολογισμός του ύψους του εν λόγω ποσού θίγει κατ' ανάγκην, σε κάθε περίπτωση, την ουσία της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

122 Εν προκειμένω, η υποχρέωση αιτιολόγησης πρέπει να θεωρηθεί ότι τηρείται όταν οι αποδέκτες απόφασης καθορισμού εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ, μολονότι δεν τους διαβιβάζονται στοιχεία καλυπτόμενα από το επιχειρηματικό απόρρητο, έχουν στη διάθεσή τους τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιεί το ΕΣΕ και επαρκείς πληροφορίες ώστε να κατανοήσουν, κατ' ουσίαν, με ποιον τρόπο ελήφθη υπόψη η ατομική τους κατάσταση για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς τους στο ΕΤΕ, υπό το πρίσμα της κατάστασης όλων των λοιπών οικείων ιδρυμάτων.

123 Σε μια τέτοια περίπτωση, οι αποδέκτες αυτοί είναι πράγματι σε θέση να επαληθεύσουν αν η εκ των προτέρων εισφορά τους στο ΕΤΕ καθορίστηκε αυθαίρετα, χωρίς να έχει ληφθεί υπόψη η πραγματική οικονομική τους κατάσταση ή διά της χρήσης δεδομένων σχετικών με τον λοιπό χρηματοπιστωτικό τομέα τα οποία δεν είναι ευλογοφανή. Οι εν λόγω αποδέκτες μπορούν, ως εκ τούτου, να κατανοήσουν τους δικαιολογητικούς λόγους της απόφασης καθορισμού της εκ των προτέρων εισφοράς τους στο ΕΤΕ και να εκτιμήσουν αν είναι σκόπιμο να ασκήσουν προσφυγή κατά της απόφασης αυτής και, επομένως, είναι υπερβολικό να απαιτείται από το ΕΣΕ να κοινοποιεί κάθε ένα από τα αριθμητικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται ο υπολογισμός της εισφοράς εκάστου ενδιαφερόμενου πιστωτικού ιδρύματος (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψη 108 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

124 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε, στις σκέψεις 97, 103 και 109 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το ΕΣΕ όφειλε, δυνάμει του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, να περιλάβει στην αιτιολογία της επίδικης απόφασης τα στοιχεία που θα

παρείχαν στη Landesbank Baden-Württemberg τη δυνατότητα να επαληθεύσει την ακρίβεια του υπολογισμού της εκ των προτέρων εισφοράς της στο ΕΤΕ για το έτος 2017, χωρίς ο εμπιστευτικός χαρακτήρας ορισμένων εκ των στοιχείων αυτών να μπορεί να αποκλείσει την εν λόγω υποχρέωση.

125 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε βασίμως να προσδώσει ένα τέτοιο περιεχόμενο στην υποχρέωση αιτιολόγησης ώστε να κρίνει, στη σκέψη 110 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το ΕΣΕ παρέβη την υποχρέωση αυτή.

126 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 129 έως 140 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, εξέτασε την ένσταση έλλειψης νομιμότητας που προέβαλε η Landesbank Baden-Württemberg στο πλαίσιο του προβληθέντος πρωτοδίκως έκτου λόγου ακυρώσεως σε σχέση με πλείονες διατάξεις και με το παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, εν συνεχεία δε, στη σκέψη 141 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης δέχθηκε τον λόγο αυτό ακυρώσεως.

127 Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η μέθοδος υπολογισμού που καθόρισε η Επιτροπή, στα άρθρα 4 έως 7 και 9 καθώς και στο παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, ήταν αδιαφανής, τουλάχιστον όσον αφορά την προσαρμογή των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ ανάλογα με το προφίλ κινδύνου των οικείων ιδρυμάτων, και ότι η αδιαφάνεια αυτή εμπόδιζε το ΕΣΕ να συμμορφωθεί προς την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.

128 Συναφώς, πρέπει κατά πρώτον να επισημανθεί ότι η ακριβής μέθοδος υπολογισμού που χρησιμοποίησε το ΕΣΕ προκειμένου να καθορίσει το ποσό των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ προσδιορίζεται από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63. Ειδικότερα, το παράρτημα Ι του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αναλύει λεπτομερώς τα διάφορα βήματα της ως άνω μεθόδου υπολογισμού και ορίζει τους μαθηματικούς τύπους που πρέπει να εφαρμόζονται από το ΕΣΕ.

129 Επομένως, ο εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η επίδικη απόφαση, το οποίο πρέπει, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 104 της παρούσας απόφασης, να ληφθεί υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί η αιτιολογία της επίδικης απόφασης, καθόσον ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός διασφαλίζει την πλήρη ενημέρωση των αποδεκτών της επίμαχης απόφασης για τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιεί το ΕΣΕ.

130 Κατά δεύτερον, όσον αφορά, ειδικότερα, την προσαρμογή των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ ανάλογα με το προφίλ κινδύνου, την οποία απαιτούν το άρθρο 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59 καθώς και το άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, οι αρχές που πρέπει να εφαρμόζει συναφώς το ΕΣΕ προβλέπονται στα άρθρα 6 έως 9 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 και τίθενται σε εφαρμογή, πιο συγκεκριμένα, στο παράρτημα Ι του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.

131 Η προσαρμογή της εκ των προτέρων εισφοράς στο ΕΤΕ ανάλογα με το προφίλ κινδύνου ενός πιστωτικού ιδρύματος στηρίζεται στη σύγκριση της έκθεσης του ιδρύματος αυτού στους σχετικούς παράγοντες κινδύνου με την έκθεση των λοιπών οικείων ιδρυμάτων.

132 Από το δεύτερο έως το τέταρτο βήμα της μεθόδου υπολογισμού των εκ των προτέρων συνεισφορών στο ΕΤΕ, τα οποία προβλέπονται στο παράρτημα Ι του ως άνω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, προκύπτει ότι η προσαρμογή αυτή κατ' ουσίαν διασφαλίζεται, καταρχάς, μέσω της κατάταξης, για την πλειονότητα των παραγόντων κινδύνου, εκάστου των οικείων ιδρυμάτων σε

ένα «κελί», το οποίο περιλαμβάνει σειρά πιστωτικών ιδρυμάτων που θεωρούνται παρόμοια βάσει των τιμών του πρωτογενή δείκτη σχετικά με τον επίμαχο παράγοντα κινδύνου και μέσω της απόδοσης για τα ιδρύματα που βρίσκονται στο ίδιο «κελί» μιας κοινής τιμής του αναβαθμονομημένου δείκτη.

133 Οι τιμές που αποδόθηκαν, για ένα συγκεκριμένο ίδρυμα, σε κάθε δείκτη κινδύνου ενοποιούνται στη συνέχεια, στο πλαίσιο του πέμπτου βήματος του υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ που προβλέπεται στο παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, σε έναν σύνθετο δείκτη ο οποίος λαμβάνει υπόψη τη στάθμιση των διαφόρων πυλώνων κινδύνου.

134 Τέλος, ο πολλαπλασιαστής προσαρμογής κινδύνου καθορίζεται, κατά το έκτο βήμα του υπολογισμού αυτού, με βάση αναβαθμονόμηση του συνθέτου δείκτη με εύρος τιμών από 0,8 έως 1,5.

135 Εκ των ανωτέρω προκύπτει, ασφαλώς, ότι το ΕΣΕ δεν είναι σε θέση να παράσχει σε πιστωτικό ίδρυμα δεδομένα που του παρέχουν τη δυνατότητα να επαληθεύσει πλήρως την ακρίβεια της τιμής του πολλαπλασιαστή προσαρμογής κινδύνου που του αποδόθηκε για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του στο ΕΤΕ, δεδομένου ότι η επαλήθευση αυτή προϋποθέτει να έχει το ίδρυμα στη διάθεσή του δεδομένα που καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο σχετικά με την οικονομική κατάσταση εκάστου από τα λοιπά οικεία ιδρύματα.

136 Εντούτοις, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το άρθρο 88, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει τη δυνατότητα γνωστοποίησης εμπιστευτικών πληροφοριών που συνελέγησαν από το ΕΣΕ στο πλαίσιο της δραστηριότητάς του, όταν η γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών μπορεί να γίνει υπό συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ούτως ώστε να μην είναι δυνατή η ταυτοποίηση των οικείων ιδρυμάτων.

137 Ως εκ τούτου, στο πλαίσιο που καθορίζει ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63, το ΕΣΕ μπορεί, χωρίς να παραβεί την υποχρέωση τήρησης του επιχειρηματικού απορρήτου που υπέχει, να γνωστοποιήσει τις οριακές τιμές κάθε «κελιού» και τους σχετικούς δείκτες, προκειμένου να μπορέσει το οικείο πιστωτικό ίδρυμα να βεβαιωθεί, μεταξύ άλλων, ότι η κατάταξή του στο πλαίσιο του διακριτού χαρακτήρα των δεικτών, όπως αυτός ορίζεται στο παράρτημα Ι του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, αντιστοιχεί πράγματι στην οικονομική του κατάσταση, ότι ο εν λόγω διακριτός χαρακτήρας προσδιορίστηκε κατά τρόπο σύμφωνο με τη μέθοδο που ορίζεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό βάσει ευλογοφανών δεδομένων και ότι το σύνολο των παραγόντων κινδύνου που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 806/2014 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού όντως ελήφθησαν υπόψη.

138 Κατά τρίτον, διευκρινίζεται ότι τα λοιπά βήματα της μεθόδου υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ στηρίζονται, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 149 των προτάσεών του, σε συγκεντρωτικά στοιχεία των οικείων ιδρυμάτων, τα οποία μπορούν να γνωστοποιηθούν συγκεντρωτικά χωρίς να θιγεί η υποχρέωση του ΕΣΕ να τηρεί το επιχειρηματικό απόρρητο.

139 Κατόπιν όλων των ανωτέρω στοιχείων, προκύπτει ότι ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 ουδόλως αποκλείει τη δυνατότητα του ΕΣΕ να γνωστοποιεί, υπό συγκεντρωτική και ανωνυμοποιημένη μορφή, επαρκείς πληροφορίες ώστε ένα πιστωτικό ίδρυμα να μπορεί να

κατανοήσει με ποιον τρόπο ελήφθη υπόψη η ατομική του κατάσταση κατά τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του στο ΕΤΕ, υπό το πρίσμα της κατάστασης όλων των λοιπών οικείων ιδρυμάτων.

140 Επισημαίνεται περαιτέρω ότι, μολονότι η αιτιολογία που στηρίζεται στη γνωστοποίηση των κρίσιμων πληροφοριών υπό τη μορφή αυτή δεν παρέχει σε κάθε πιστωτικό ίδρυμα τη δυνατότητα να εντοπίζει συστηματικά τυχόν σφάλμα του ΕΣΕ στη συλλογή και την ομαδοποίηση των επίμαχων στοιχείων, αρκεί, αντιθέτως, ώστε να μπορεί το ίδρυμα αυτό να βεβαιωθεί ότι οι πληροφορίες που παρέσχε στις αρμόδιες αρχές ενσωματώθηκαν όντως στον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του στο ΕΤΕ, σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες του δικαίου της Ένωσης, και να μπορεί να προσδιορίσει, βάσει της γενικής γνώσης του περί του χρηματοπιστωτικού κλάδου, ενδεχόμενη χρήση δεδομένων μη ευλογοφανών ή προδήλως εσφαλμένων, καθώς και να αποφασίσει αν πρέπει να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά απόφασης του ΕΣΕ περί καθορισμού της εκ των προτέρων εισφοράς του στο ΕΤΕ.

141 Επομένως, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 δεν εμποδίζει το ΕΣΕ να συμμορφωθεί προς την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει, όπως αυτή ορίζεται στη σκέψη 122 της παρούσας απόφασης, και του παρέχει τη δυνατότητα να χορηγεί στα οικεία ιδρύματα επαρκείς πληροφορίες ώστε να κατανοούν τους λόγους που δικαιολογούν τις αποφάσεις περί καθορισμού των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ, καθώς και να αξιολογούν την αναγκαιότητα άσκησης προσφυγής κατά των αποφάσεων αυτών.

142 Κατά συνέπεια, η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 141 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, με την οποία διαπιστώθηκε ο μη σύννομος χαρακτήρας των άρθρων 4 έως 7 και 9 καθώς και του παραρτήματος Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, καθόσον η παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που διαπιστώθηκε στη σκέψη 110 της εν λόγω απόφασης απορρέει, κατά το Γενικό Δικαστήριο, από τις ως άνω διατάξεις, ενέχει πλάνη περί το δίκαιο.

143 Τρίτον, από τις σκέψεις 127 και 143 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το ΕΣΕ είχε προσβάλει το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, καθόσον δεν παρέσχε στη Landesbank Baden-Württemberg, με την αιτιολογία της επίδικης απόφασης, στοιχεία που θα της έδιναν τη δυνατότητα να επαληθεύσει την ακρίβεια του υπολογισμού της εκ των προτέρων εισφοράς της στο ΕΤΕ για το έτος 2017, χωρίς η δυνατότητα του Γενικού Δικαστηρίου να ζητήσει από το ΕΣΕ να προσκομίσει ενώπιόν του στοιχεία προς τούτο να είναι ικανή να διασφαλίσει τον σεβασμό του δικαιώματος αυτού.

144 Εντούτοις, μολονότι η εκ μέρους του ΕΣΕ τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της δικαστικής προστασίας των αποδεκτών των αποφάσεών του, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι το ΕΣΕ παρέβη, εν προκειμένω, την υποχρέωση αυτή στηρίζεται σε μια αντίληψη της εν λόγω υποχρέωσης η οποία είναι νομικώς εσφαλμένη.

145 Επιπλέον, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, εάν η αιτιολογία μιας απόφασης πρέπει να περιοριστεί προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία των εμπιστευτικών δεδομένων που έλαβε υπόψη ο συντάκτης της εν λόγω απόφασης, σε αυτόν εναπόκειται, σε περίπτωση που αμφισβητηθούν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης τα δεδομένα αυτά, να δικαιολογήσει την άποψή του στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψη 110).

146 Ενδεχομένως, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης, προκειμένου να ασκήσουν αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 47 του Χάρτη, μπορούν επομένως να ζητήσουν από το ΕΣΕ την προσκόμιση δεδομένων ικανών να δικαιολογήσουν τους υπολογισμούς των οποίων η ακρίβεια αμφισβητείται ενώπιόν τους, διασφαλίζοντας, εφόσον είναι αναγκαίο, την εμπιστευτικότητα των εν λόγω δεδομένων (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψεις 120 και 125).

147 Εξάλλου, το άρθρο 88, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 αναφέρει τη δυνατότητα του ΕΣΕ να γνωστοποιεί πληροφορίες που καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο όταν η γνωστοποίηση αυτή είναι αναγκαία στο πλαίσιο ενδίκων διαδικασιών.

148 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο, όταν έκρινε, στη σκέψη 143 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, δεχόμενο τον πρώτο, τον τρίτο και τον έκτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως η Landesbank Baden-Württemberg, ότι η επίδικη απόφαση έπρεπε να ακυρωθεί λόγω παράβασης της υποχρέωσης αιτιολόγησης και προσβολής του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, στηρίχθηκε σε εσφαλμένο νομικό συλλογισμό.

149 Δεδομένου ότι ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως στην υπόθεση C-584/20 P και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως στην υπόθεση C-621/20 P είναι βάσιμοι, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως στην υπόθεση C-584/20 P.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

150 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση.

151 Τούτο ισχύει στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένου ότι το Δικαστήριο έχει στη διάθεσή του όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της προσφυγής.

Επί της κύρωσης της επίδικης απόφασης

152 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τις πράξεις της Επιτροπής προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι η κύρωση των πράξεων αυτών αποσκοπεί στην κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου παγιώνοντας το κείμενο που εγκρίθηκε από το σώμα, καθιστώντας έτσι δυνατό να εξακριβωθεί, σε περίπτωση αμφισβήτησης, αν τα δημοσιευθέντα ή κοινοποιηθέντα κείμενα ανταποκρίνονται πλήρως προς το κείμενο αυτό. Η εν λόγω κύρωση αποτελεί ουσιώδη τύπο, η παράβαση του οποίου μπορεί να επιφέρει την ακύρωση της οικείας πράξης και να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή (πρβλ. αποφάσεις της 15ης Ιουνίου 1994, Επιτροπή κατά BASF κ.λπ., C-137/92 P, EU:C:1994:247, σκέψεις 75 και 76, και της 6ης Απριλίου 2000, Επιτροπή κατά ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, σκέψεις 40, 41 και 51).

153 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η επίδικη απόφαση αποτελείται, αφενός, από το σώμα της απόφασης αυτής και, αφετέρου, από ένα παράρτημα.

154 Από τα στοιχεία που προσκόμισε το ΕΣΕ ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι η διαδικασία που κινήθηκε στο πλαίσιο του οργανισμού αυτού για τη διασφάλιση της κύρωσης μιας τέτοιας απόφασης στηριζόταν στην ιδιόχειρη υπογραφή του σώματος της απόφασης και ενός διαβιβαστικού δελτίου.

155 Η κύρωση του σώματος της επίδικης απόφασης διασφαλίζεται επαρκώς με την ιδιόχειρη υπογραφή της από την πρόεδρο του ΕΣΕ.

156 Όσον αφορά το παράρτημα της επίδικης απόφασης, το ΕΣΕ προσκόμισε, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, διαβιβαστικό δελτίο, υπογεγραμμένο ιδιοχείρως από την πρόεδρο του ΕΣΕ, το οποίο παραπέμπει ρητώς σε δύο συνημμένα στοιχεία περιέχοντα μοναδικό αριθμό καταχώρισης.

157 Επιπλέον, το ΕΣΕ προσκόμισε ενώπιον του Δικαστηρίου στιγμιότυπο οθόνης σχετικά με το περιεχόμενο του συστήματος ARES.

158 Πλην όμως, κατ' αρχάς, από το εν λόγω στιγμιότυπο οθόνης προκύπτει ότι ο αριθμός που αναγράφεται στο διαβιβαστικό δελτίο που μνημονεύεται στη σκέψη 156 της παρούσας απόφασης είναι ο αριθμός αποθήκευσης (Save number) που προσδιορίζει στο σύστημα ARES τον φάκελο που αντιστοιχεί στην επίδικη απόφαση.

159 Το στιγμιότυπο οθόνης καθιστά στη συνέχεια δυνατό τον προσδιορισμό των δύο συνημμένων στοιχείων που μνημονεύονται στο διαβιβαστικό δελτίο ως συνιστάμενων, αφενός, στο σώμα της επίδικης απόφασης και, αφετέρου, στο παράρτημά της.

160 Τέλος, από το ίδιο στιγμιότυπο οθόνης προκύπτει ότι ο φάκελος που αντιστοιχεί στην επίδικη απόφαση στο σύστημα ARES δημιουργήθηκε και απεστάλη στις 11 Απριλίου 2017, ήτοι την ημέρα έκδοσης της επίδικης απόφασης.

161 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, ο ισχυρισμός του ΕΣΕ ότι το σύστημα ARES περιλάμβανε, κατά την ημερομηνία αυτή, αρχείο που αντιστοιχούσε στο παράρτημα της επίδικης απόφασης, στο οποίο παρέπεμπε το διαβιβαστικό δελτίο, πρέπει να θεωρηθεί αποδεδειγμένος.

162 Η εκτίμηση αυτή δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι το στιγμιότυπο οθόνης που προσκόμισε το ΕΣΕ αναφέρει επίσης έναν αριθμό καταχώρισης (Reg. number), διαφορετικό από τον αριθμό αποθήκευσης, και μια ημερομηνία καταχώρισης του φακέλου, ήτοι την 13η Ιουνίου 2017, που παραπέμπουν, σύμφωνα με τις εξηγήσεις τις οποίες παρέσχε το ΕΣΕ και οι οποίες δεν αμφισβητήθηκαν, στο κλείσιμο του επίμαχου φακέλου.

163 Υπό τις συνθήκες αυτές, η ιδιόχειρη υπογραφή της προέδρου του ΕΣΕ στο διαβιβαστικό δελτίο αρκεί για τη διασφάλιση της κύρωσης του παραρτήματος της επίδικης απόφασης.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης

164 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως, η Landesbank Baden-Württemberg υποστηρίζει ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, καθόσον δεν περιέχει σειρά κρίσιμων πληροφοριών, ιδίως όσον αφορά την προσαρμογή της εκ των προτέρων εισφοράς της στο ΕΤΕ για το έτος 2017 ανάλογα με το προφίλ κινδύνου της.

165 Από τη σκέψη 122 της παρούσας απόφασης προκύπτει ότι η αιτιολογία της επίδικης απόφασης πρέπει να διασφαλίζει, συνεκτιμηθέντος του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η απόφαση αυτή, την κοινοποίηση στη Landesbank Baden-Württemberg επαρκών πληροφοριών ώστε να γίνει κατανοητός ο τρόπος με τον οποίο ελήφθη υπόψη η ατομική της κατάσταση κατά τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της στο ΕΤΕ για το έτος 2017, υπό το πρίσμα της κατάστασης όλων των λοιπών οικείων ιδρυμάτων.

166 Προς τούτο, στο ΕΣΕ εναπόκειται, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 139 της παρούσας απόφασης, να δημοσιεύσει ή να διαβιβάσει στη Landesbank Baden-Württemberg, υπό συγκεντρωτική και ανωνυμοποιημένη μορφή, τις πληροφορίες σχετικά με τα οικεία ιδρύματα, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό της εισφοράς, στο μέτρο που οι πληροφορίες αυτές μπορούν να κοινοποιηθούν χωρίς να θιγεί το επιχειρηματικό απόρρητο.

167 Μεταξύ των πληροφοριών που πρέπει, ως εκ τούτου, να τεθούν στη διάθεση της Landesbank Baden-Württemberg, προκειμένου αυτή να διαθέτει επαρκή αιτιολογία της επίδικης απόφασης, περιλαμβάνονται ιδίως οι οριακές τιμές κάθε «κελιού» και εκείνες των σχετικών δεικτών, βάσει των οποίων η εκ των προτέρων εισφορά της Landesbank Baden-Württemberg στο ΕΤΕ για το έτος 2017 προσαρμόστηκε στο προφίλ κινδύνου της.

168 Δεν αμφισβητείται όμως ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην επίδικη απόφαση και στο εναρμονισμένο παράρτημα καθώς και εκείνα που ήταν προσβάσιμα στον ιστότοπο του ΕΣΕ κατά την ημερομηνία της επίδικης απόφασης κάλυπταν μέρος μόνον των κρίσιμων πληροφοριών τις οποίες θα μπορούσε να κοινοποιήσει το ΕΣΕ χωρίς να θιγεί το επιχειρηματικό απόρρητο.

169 Ειδικότερα, το εναρμονισμένο παράρτημα δεν περιείχε δεδομένα σχετικά με τις οριακές τιμές κάθε «κελιού» και με τις τιμές των σχετικών δεικτών.

170 Επιπλέον, το ΕΣΕ ανέφερε ενώπιον του Δικαστηρίου ότι δεν είχε επίσης δημοσιεύσει, κατά την ημερομηνία της επίδικης απόφασης, τέτοιες πληροφορίες στον ιστότοπό του.

171 Επομένως, η επίδικη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη και ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως η Landesbank Baden-Württemberg είναι βάσιμος.

172 Κατά συνέπεια, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν πρωτοδίκως, πρέπει να ακυρωθεί η επίδικη απόφαση κατά το μέρος που αφορά τη Landesbank Baden-Württemberg.

Επί της διατήρησης σε ισχύ των αποτελεσμάτων της επίδικης απόφασης

173 Το ΕΣΕ ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να αναβάλει το αποτέλεσμα ενδεχόμενης ακύρωσης της επίδικης απόφασης για διάστημα έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου κατέστη αμετάκλητη.

174 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο μπορεί, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να προσδιορίσει τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξης που θεωρούνται οριστικά.

175 Συναφώς, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, για λόγους ασφάλειας δικαίου, τα αποτελέσματα μιας τέτοιας πράξης μπορούν να διατηρούνται σε ισχύ, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση όπου η άμεση ακύρωσή της θα είχε σοβαρές επιπτώσεις για τα πρόσωπα τα οποία

αφορά και η νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης δεν αμφισβητείται λόγω του σκοπού της ή του περιεχομένου της, αλλά για λόγους σχετικούς με αναρμοδιότητα του οργάνου που την εξέδωσε ή με παράβαση ουσιώδους τύπου (απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2016, Γερμανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-113/14, EU:C:2016:635, σκέψη 81 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

176 Εν προκειμένω, μολονότι η επίδικη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου, το Δικαστήριο δεν διαπίστωσε, αντιθέτως, στην παρούσα διαδικασία, πλάνη που να επηρεάζει τη συμβατότητα της εν λόγω πράξης προς τους κανόνες που διέπουν τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ, οι οποίοι προβλέπονται στην οδηγία 2014/59, στον κανονισμό 806/2014 και στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63.

177 Η ακύρωση όμως της επίδικης απόφασης, χωρίς να προβλέπεται η διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων της έως ότου αυτή αντικατασταθεί από νέα πράξη, θα μπορούσε να θίξει την εφαρμογή της οδηγίας 2014/59, του κανονισμού 806/2014 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, που αποτελούν ουσιώδες μέρος της τραπεζικής ένωσης που συμβάλλει στη σταθερότητα της ζώνης του ευρώ.

178 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να διατηρηθούν σε ισχύ τα αποτελέσματα της επίδικης απόφασης, στο μέτρο που αφορά τη Landesbank Baden-Württemberg, έως την έναρξη ισχύος, εντός εύλογης προθεσμίας η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας απόφασης, νέας απόφασης του ΕΣΕ περί καθορισμού της εκ των προτέρων εισφοράς του ιδρύματος αυτού στο ΕΤΕ για το έτος 2017.

Επί των δικαστικών εξόδων

179 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαίνεται επί των εξόδων.

180 Το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, αυτού, ορίζει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Το άρθρο 138, παράγραφος 3, του εν λόγω Κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, αυτού, προβλέπει επιπλέον ότι, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Πάντως, αν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ένας διάδικος φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και μέρος των εξόδων του αντιδίκου.

181 Εν προκειμένω, λαμβανομένου υπόψη ότι αναιρέθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και έγινε δεκτή η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή, πρέπει να υποχρεωθούν, αφενός, η Επιτροπή, το ΕΣΕ και η Landesbank Baden-Württemberg να φέρουν τα σχετικά με την αίτηση αναιρέσεως δικαστικά έξοδά τους και, αφετέρου, το ΕΣΕ να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων στα οποία το ίδιο υποβλήθηκε στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας, και τα σχετικά με τη διαδικασία αυτή έξοδα της Landesbank Baden-Württemberg.

182 Βάσει του άρθρου 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Κατά συνέπεια, το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας και η Επιτροπή, ως παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.

183 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στο άρθρο 140, παράγραφοι 1 και 2, του ως άνω Κανονισμού, θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Εν προκειμένω, η Fédération bancaire française φέρει τα σχετικά με την αναιρετική διαδικασία έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) **Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 23ης Σεπτεμβρίου 2020, Landesbank Baden-Württemberg κατά ΕΣΕ (Τ-411/17, EU:T:2020:435).**

2) **Ακυρώνει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης στην εκτελεστική σύνοδό του της 11ης Απριλίου 2017, σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2017 (SRB/ES/SRF/2017/05), καθόσον αφορά τη Landesbank Baden-Württemberg.**

3) **Τα αποτελέσματα της απόφασης του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης στην εκτελεστική σύνοδό του της 11ης Απριλίου 2017, σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2017 (SRB/ES/SRF/2017/05), καθόσον αφορά τη Landesbank Baden-Württemberg, διατηρούνται μέχρι την έναρξη ισχύος, εντός εύλογης προθεσμίας η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας απόφασης, νέας απόφασης του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης σχετικά με τον καθορισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του ιδρύματος αυτού στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2017.**

4) **Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της τα σχετικά τόσο με την πρωτόδικη όσο και με την αναιρετική διαδικασία.**

5) **Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων των σχετικών τόσο με την πρωτόδικη όσο και με την αναιρετική διαδικασία, τα δικαστικά έξοδα της Landesbank Baden-Württemberg τα σχετικά με την πρωτόδικη διαδικασία.**

6) **Η Landesbank Baden-Württemberg, η Fédération bancaire française και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους τα σχετικά με την αναιρετική διαδικασία.**

(υπογραφές)